

Fremsat den 6. oktober 2021 af skatteministeren (Morten Bødskov)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om rentefrie lån svarende til angivet moms og lønsumsafgift og fremrykket udbetaling af skattekreditter m.v. i forbindelse med covid-19 og lov om midlertidig udskydelse af angivelses- og betalingsfrister m.v. på skatteområdet i forbindelse med covid-19

(Udskydelse af tilbagebetalingsfrister for låneordninger for moms, midlertidig forlængelse af maksimal varighed for betalingsordninger for skattekontoen og nedsættelse af beløbsgrænse for kreditsaldo på skattekontoen som følge af covid-19)

§ 1

I lov nr. 572 af 5. maj 2020 om rentefrie lån svarende til angivet moms og lønsumsafgift og fremrykket udbetaling af skattekreditter m.v. i forbindelse med covid-19, som ændret ved § 2 i lov nr. 1620 af 17. november 2020, § 3 i lov nr. 248 af 23. februar 2021 og § 2 i lov nr. 779 af 4. maj 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 6, stk. 1, udgår »§ 1, 1. pkt., § 2, 1. pkt., og«.

2. I § 6, stk. 2, 1. pkt., ændres »§ 1, 2. pkt., og § 2, 2. pkt., skal tilbagebetales senest den 1. februar 2022« til: »§ 1, 1. og 2. pkt., og § 2 skal tilbagebetales senest den 1. april 2022«.

§ 2

I lov nr. 211 af 17. marts 2020 om midlertidig udskydelse af angivelses- og betalingsfrister m.v. på skatteområdet i forbindelse med covid-19, som ændret bl.a. ved § 11 i lov nr. 572 af 5. maj 2020, § 1 i lov nr. 1620 af 17. november 2020, § 1 i lov nr. 248 af 23. februar 2021 og senest ved § 3 i lov nr. 779 af 4. maj 2021, foretages følgende ændringer:

1. I *overskriften* til kapitel 3 indsættes efter »Beløbsgrænse«: »og betalingsordninger«.

2. I § 9, 2. pkt., ændres »1. maj 2023« til: »31. januar 2022«.

3. I § 9 indsættes som 3. pkt.:

»I perioden fra og med den 1. februar 2022 til og med den 1. maj 2023 udgør beløbsgrænsen 350 mio. kr.«

4. Efter § 9 indsættes i *kapitel 3*:

»§ 9 a. En betalingsordning, der som følge af en anmodning, der er indgivet af virksomheden i perioden fra og med den 15. marts 2022 til og med den 15. april 2022, er indgået med told- og skatteforvaltningen vedrørende fordringer, der opkræves via skattekontoen, kan have en varighed på indtil 24 måneder.«

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 22. oktober 2021, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af lovens § 1.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. *Indledning*
2. *Lovforslagets hovedpunkter*
 - 2.1. *Udskydelse af tilbagebetalingsfrister for låneordninger for moms*
 - 2.1.1. *Gældende ret*
 - 2.1.2. *Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 2.2. *Midlertidig forlængelse af maksimal varighed for betalingsordninger for skattekontoen*
 - 2.2.1. *Gældende ret*
 - 2.2.2. *Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 2.3. *Nedsættelse af beløbsgrænsen for kreditsaldo på skattekontoen*
 - 2.3.1. *Gældende ret*
 - 2.3.2. *Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
3. *Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige*
 - 3.1. *Udskydelse af tilbagebetalingsfrister for låneordninger for moms*
 - 3.2. *Midlertidig forlængelse af maksimal varighed for betalingsordninger vedrørende skattekontogæld*
 - 3.3. *Nedsættelse af beløbsgrænsen for kreditsaldo på skattekontoen*
4. *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
 - 4.1. *Udskydelse af tilbagebetalingsfrister for låneordninger for moms*
 - 4.2. *Midlertidig forlængelse af maksimal varighed for betalingsordninger vedrørende skattekontogæld*
 - 4.3. *Nedsættelse af beløbsgrænsen for kreditsaldo på skattekontoen*
5. *Administrative konsekvenser for borgerne*
6. *Klimamæssige konsekvenser*
7. *Miljø- og naturmæssige konsekvenser*
8. *Forholdet til EU-retten*
9. *Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
10. *Sammenfattende skema*

1. Indledning

For at afbøde de økonomiske konsekvenser af coronakrisen har Folketinget løbende vedtaget omfattende hjælpepakker for at holde hånden under danske lønmodtagere og virksomheder. Der er bl.a. gennemført flere udskydelser af virksomhedernes betalingsfrister for A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og moms og indført låneordninger for A-skat, arbejdsmarkedsbidrag, moms og lønsumsafgift. På den måde har staten styrket likviditeten i danske virksomheder med godt 590 mia. kr. i perioden fra april 2020 til maj 2023.

Efter nedlukningerne i dele af økonomien er der nu igen fremgang i dansk økonomi. Der er dog fortsat nogle brancher, som har været særligt hårdt ramt af nedlukningerne end andre brancher, og som fortsat har brug for hjælp.

På den baggrund har regeringen (Socialdemokratiet), Venstre, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti, Liberal Alliance og Alternativet den 9. september 2021 indgået »Aftale om udfasning af likviditetstiltag på skatteområdet«.

Nærværende lovforslag har til formål at udmønte denne aftale.

Det foreslås således at udskyde tilbagebetalingsfristen for de moms-lån, der forfalder til betaling den 1. november 2021 og den 1. februar 2022, til den 1. april 2022. Dermed vil

tilbagebetalingsfristerne for ca. 61.000 moms-lån for samlet knap 21 mia. kr. blive udskudt med henholdsvis fem og to måneder. Udskydelsen af tilbagebetalingsfristerne for lånene giver virksomhederne tid til at afvikle eksisterende gæld til Skatteforvaltningen, så virksomhederne har mulighed for at oprette en samlet betalingsordning hos Skatteforvaltningen vedrørende tilbagebetalingen af bl.a. lånene.

Det foreslås herudover, at den maksimale varighed for betalingsordninger vedrørende skattekontogæld forlænges fra 12 til 24 måneder i en midlertidig periode omkring den 1. april 2022. Det vil give virksomhederne mulighed for at oprette en samlet og lang betalingsordning for bl.a. de moms-lån, som får udskudt tilbagebetalingsfristen til den 1. april 2022, og det A-skattelån, som i forvejen skal tilbagebetales den 1. april 2022. På den måde får virksomheder, der har svært ved at betale lånene eller et skatte- eller afgiftskrav, under visse betingelser mulighed for at udjævne betalingerne over op til 24 måneder ved at oprette en betalingsordning på skattekontoen mod en rente på aktuelt 0,7 pct. pr. måned.

Det foreslås endeligt, at beløbsgrænsen for kreditsaldoen på skattekontoen nedsættes fra 100 mia. kr. til 350 mio. kr. fra og med den 1. februar 2022. Nedsættelsen følger af, at den faktiske anvendelse af likviditetstiltagene og det konkrete behov for en højere beløbsgrænse nu kendes, og

at en nedsættelse af beløbsgrænsen til det faktiske behov begrænser mulighederne for utilsigtet anvendelse.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Udskydelse af tilbagebetalingsfrister for låneordninger for moms

2.1.1. Gældende ret

Lov om rentefrie lån svarende til angivet moms og lønsumsafgift og fremrykket udbetaling af skatte kreditter m.v. i forbindelse med covid-19 (herefter moms- og lønsumsafgiftslåneloven) indeholder regler om rentefrie lån baseret på bl.a. angivet moms.

Efter moms- og lønsumsafgiftslånelovens § 1, 1. pkt., kan virksomheder, der efter momslovens § 57, stk. 3, anvender kvartalet som afgiftsperiode, efter anmodning til Skatteforvaltningen som et rentefrit lån få udbetalt et beløb svarende til virksomhedens angivne afgiftstilsvare for fjerde kvartal 2019.

Efter moms- og lønsumsafgiftslånelovens § 1, 2. pkt., kan virksomheder, der efter momslovens § 57, stk. 3, anvender kvartalet som afgiftsperiode, efter anmodning til Skatteforvaltningen som et rentefrit lån få udbetalt et beløb svarende til virksomhedens angivne afgiftstilsvare for tredje og fjerde kvartal 2020.

Efter moms- og lønsumsafgiftslånelovens § 2, 1. pkt., kan virksomheder, der efter momslovens § 57, stk. 4, anvender kalenderhalvåret som afgiftsperiode, efter anmodning til Skatteforvaltningen som et rentefrit lån få udbetalt et beløb svarende til virksomhedens angivne afgiftstilsvare for andet halvår 2019.

Efter moms- og lønsumsafgiftslånelovens § 2, 2. pkt., kan virksomheder, der efter momslovens § 57, stk. 4, anvender kalenderhalvåret som afgiftsperiode, efter anmodning til Skatteforvaltningen som et rentefrit lån få udbetalt et beløb svarende til virksomhedens angivne afgiftstilsvare for første og andet halvår 2020.

I henhold til moms- og lønsumsafgiftslånelovens § 6, stk. 1, skal udbetalte lån efter § 1, 1. pkt., og § 2, 1. pkt., tilbagebetales senest den 1. november 2021 via indbetaling til skattekontoen. Det følger af moms- og lønsumsafgiftslånelovens § 6, stk. 2, 1. pkt., at udbetalte lån efter § 1, 2. pkt., og § 2, 2. pkt., skal tilbagebetales senest den 1. februar 2022 via indbetaling til skattekontoen. Er lånet bevilget til et iværksætterselskab, som ikke efterfølgende er kommet under likvidation, konkurs eller tvangsopløsning, er fristen for tilbagebetaling dog den 1. november 2021, medmindre det senest den 29. oktober 2021 af Det Centrale Virksomhedsregister fremgår, at iværksætterselskabet er omregistreret til et anpartsselskab, jf. moms- og lønsumsafgiftslånelovens § 6, stk. 2, 2. pkt.

2.1.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Der er på skatteområdet stillet likviditet til rådighed for

virksomhederne for at hjælpe dem, der har været hårdt ramt på grund af de sundhedsmæssige inddæmningstiltag og det økonomiske tilbageslag, som coronakrisen har forårsaget. Likviditeten er bl.a. stillet til rådighed i form af udskydelse af betalingsfrister for A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og moms og rentefrie lån baseret på bl.a. indberettet A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og moms.

De første moms-låneordninger skal efter gældende regler tilbagebetales henholdsvis den 1. november 2021 og den 1. februar 2022. I samme periode skal virksomhederne ligeledes foretage betalinger af A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, for hvilke betalingsfristen er blevet udskudt i medfør af §§ 1 og 2 lov om midlertidig udskydelse af angivelses- og betalingsfrister m.v. på skatteområdet i forbindelse med covid-19 (herefter angivelses- og betalingsfristudskydelsesloven). Erhvervslivet har i den forbindelse udtrykt bekymring for, om virksomhederne kan tilbagebetale lånene, når de forfalder, og der er fra flere organisationer blevet efterspurgt en længere afdragsperiode.

Virksomheder har allerede efter gældende regler under visse betingelser mulighed for at oprette en betalingsordning, hvor betalingen af fordringer, der opkræves via skattekontoen, opdeles i flere rater. Virksomheder har dog kun mulighed for at have én betalingsordning ad gangen. Hvis en virksomhed allerede har en betalingsordning, har virksomheden således ikke mulighed for at oprette en ny betalingsordning. Da tilbagebetalingsfristerne for de rentefrie lån baseret på virksomhedernes betaling af A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og moms efter gældende regler er jævnt fordelt frem mod maj 2023, har virksomhederne på nuværende tidspunkt ikke mulighed for at lave en samlet betalingsordning for tilbagebetalingen af lånene.

Efter nedlukningerne i dele af økonomien er der nu igen fremgang i dansk økonomi. Der er dog fortsat nogle brancher, som har været særligt hårdt ramt af nedlukningerne end andre brancher, og som fortsat har brug for hjælp. Regeringen og aftalepartierne bag »Aftale om udfasning af likviditetstiltag på skatteområdet« er på baggrund heraf enige om at udskyde betalingsfristen for to moms-lån til den 1. april 2022, hvor der allerede er tilbagebetalingsfrist for et A-skattelån. Virksomhederne får på den måde mulighed for at lave en samlet betalingsordning for tilbagebetalingen af disse lån.

Det foreslås således, at tilbagebetalingsfristen for lån efter moms- og lønsumsafgiftslånelovens § 1, 1. og 2. pkt., og § 2 udskydes til den 1. april 2022.

Herved vil tilbagebetalingsfristen for de moms-lån, der skal tilbagebetales den 1. november 2021 og 1. februar 2022, blive udskudt til den 1. april 2022. Løbetiden for de rentefrie moms-lån vil herved blive forlænget med henholdsvis yderligere 5 og 2 måneder.

Forslaget har til formål at sikre, at tilbagebetalingsfristerne for disse moms-lån samles den 1. april 2022, hvor udbetalte lån efter § 1, 2. pkt., i lov om rentefrie lån svarende til indberettet A-skat og arbejdsmarkedsbidrag i forbindelse med covid-19 (herefter A-skattelåneloven) også senest skal

tilbagebetales, så virksomhederne på dette tidspunkt under visse betingelser får mulighed for at oprette en samlet betalingsordning med Skatteforvaltningen vedrørende lånene og eventuelle andre skatte- og afgiftskrav.

Forslagene skal endvidere ses i sammenhæng med forslaget beskrevet i pkt. 2.2.2, hvorved den maksimale varighed for betalingsordninger vedrørende skattekontogæld foreslås midlertidigt forlænget fra 12 til 24 måneder, så virksomhederne kan vælge en længere tilbagebetalingsperiode og således kan opdele tilbagebetalingen af lånene i endnu flere rater.

2.2. Midlertidig forlængelse af maksimal varighed for betalingsordninger vedrørende skattekontogæld

2.2.1. Gældende ret

Offentlige fordringshavere tilrettelægger selv deres opkrævningsarbejde, der afhængigt af lovgivningen og praksis på de enkelte områder sædvanligvis omfatter bl.a. udsendelse af opkrævninger og rykkere. Herudover kan fordringsshaveren f.eks. indgå betalingsordninger med skyldneren om, at betalingen af det skyldige beløb opdeles i flere rater, der afdrages over en fastsat periode, jf. § 2, stk. 3, 2. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Udgangspunktet er, at fordringshavere selv kan fastsætte de betingelser og vilkår, der skal gælde for sådanne betalingsordninger.

Skatteforvaltningen opkræver virksomheders betaling af bl.a. A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og moms via skattekontoen, jf. opkrævningslovens kapitel 5. Det følger af opkrævningslovens § 16 a, stk. 1, at ind- og udbetalinger af skatter og afgifter m.v. omfattet af § 16 automatisk modregnes efter et saldoprincip. Overstiger den samlede sum af registrerede forfaldne krav på virksomhedens skattekonto den samlede sum af registrerede og forfaldne tilgodehavender til virksomheden, udgør forskellen (debetsaldoen) det samlede beløb, som virksomheden skylder Skatteforvaltningen, jf. § 16 a, stk. 2, 1. pkt. Er den samlede sum af registrerede og forfaldne krav på indbetalinger fra virksomheden derimod mindre end de registrerede og forfaldne krav på udbetalinger til virksomheden, udgør forskellen (kreditsaldoen) virksomhedens samlede tilgodehavende fra Skatteforvaltningen. Efter § 16 c, stk. 1, 1. pkt., forrentes en debetsaldo med den rente, der er fastsat i § 7, stk. 1, jf. stk. 2 (aktuelt en månedlig rente på 0,7 pct.). Renten beregnes dagligt og tilskrives månedligt, jf. § 16 c, stk. 1, 2. pkt. Der beregnes således renters rente på skattekontoen, og renten vil være beregnet af den til enhver tid værende debetsaldo og ikke af de enkelte krav på kontoen, jf. dog stk. 2.

På grund af den store volumen af fordringer, der opkræves via skattekontoen, er der udviklet en selvbetjeningsløsning på Skatteforvaltningens hjemmeside, hvorved virksomheder kan oprette en betalingsordning for visse eller alle fordringer, som virksomheden har under opkrævning på skattekontoen, med henblik på at opdele betalingen heraf i flere rater. Betalingsordningerne indgås automatisk, hvis en virksomhed, der opfylder visse objektive betingelser, jf. nedenfor, anmoder om at oprette en sådan betalingsordning via

selvbetjeningsløsningen. Virksomheden kan selv bestemme, om betalingsfrekvensen skal være hver 14. dag eller månedligt. Ratebeløbet skal dog mindst være på 400 kr.

Oprettelsen af ovennævnte betalingsordninger er underlagt en række betingelser m.v., der er fastsat af Skatteforvaltningen. Disse betingelser m.v. er således ikke fastsat i lovgivningen, men fremgår af Skatteforvaltningens hjemmeside og er ens for alle virksomheder. Bl.a. må virksomheder ikke have fordringer, der er opkrævet via skattekontoen, under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden. Herudover må virksomheden ikke inden for den seneste måned have misligholdt en anden betalingsordning på skattekontoen. Ligeledes skal beløb, som ikke er omfattet af betalingsordningen, løbende betales rettidigt, idet betalingsordningen ellers bortfalder. Endvidere er det en betingelse, at den samlede værdi af fordringerne omfattet af betalingsordningen er på mindst 800 kr., og betalingsordningen må ikke omfatte toldfordringer. Endelig skal virksomheder, der har fået deres tilsvarende af skatter og afgifter m.v. foreløbigt fastsat, fordi virksomhederne ikke har indsendt angivelse for en afregningsperiode, jf. opkrævningslovens § 4, stk. 1, 1. pkt., have indsendt disse angivelser, før virksomhederne kan oprette en betalingsordning.

Betalingsordninger, der oprettes for fordringer opkrævet via skattekontoen, kan højst have en varighed på 12 måneder, og betalingsordningen skal starte senest 30 dage efter oprettelsesdatoen. Fordringerne omfattet af betalingsordningen tilskrives fortsat renter efter de almindelige regler i opkrævningslovens § 16 c, stk. 1, og renterne vil blive opkrævet sammen med betalingsordningens sidste rate. Hvis virksomheden ønsker at undgå renterne, kan virksomheden kontakte Skatteforvaltningen om at betale fordringerne, der er omfattet af betalingsordningen, før tidspunktet aftalt i betalingsordningen og dermed undgå yderligere renter.

Virksomheder kan kun have én betalingsordning vedrørende fordringer, der opkræves via skattekontoen, ad gangen. Overholder virksomheden ikke vilkårene for betalingsordningen, bortfalder den. F.eks. bortfalder betalingsordningen, hvis virksomheden ikke indberetter for en afregningsperiode og derfor får sit tilsvarende foreløbigt fastsat til et skønsmæssigt beløb, jf. ovenfor om opkrævningslovens § 4, stk. 1, 1. pkt., uanset om virksomheden efterfølgende erstatter den foreløbige fastsættelse med en efterangivelse vedrørende den pågældende afregningsperiode. Når betalingsordningen bortfalder, indebærer det, at Skatteforvaltningen vil rykke for betalingen af fordringerne, og at fordringerne vil blive overdraget til restanceinddrivelsesmyndigheden, når den sædvanlige rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. § 2, stk. 3, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Det er ikke muligt for virksomheder, der har oprettet en betalingsordning for fordringer under opkrævning på skattekontoen, at ændre deres afgiftsperiode, så længe betalingsordningen er aktiv.

Hvis en virksomhed misligholder en betalingsordning, er der en karenperiode på 30 dage, før virksomheden kan oprette en ny betalingsordning.

2.2.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Som nævnt i pkt. 2.1.2 har erhvervslivet udtrykt bekymring for, om virksomhederne kan tilbagebetale lånene, der er udbetalt i henhold til bl.a. moms- og lønsumsafgiftslåneloven, når lånene forfalder, og der er fra flere organisationer blevet efterspurgt en længere afdragsperiode.

Som endvidere nævnt i pkt. 2.1.2 er det regeringen og aftalepartierne opfattelse, at selvom der nu igen er fremgang i dansk økonomi, er der nogle brancher, som har været hårdere ramt af nedlukningerne end andre brancher, og som fortsat har brug for hjælp. Regeringen og aftalepartierne bag »Aftale om udfasning af likviditetstiltag på skatteområdet« er på baggrund heraf enige om, at virksomheder midlertidigt bør gives mulighed for at oprette betalingsordninger med en længere varighed end normalt.

Det foreslås således, at der i angivelses- og betalingsfristudskydelsesloven indsættes en ny bestemmelse (§ 9 a), der fastsætter, at en betalingsordning, der som følge af en anmodning, der er indgivet af virksomheden i perioden fra og med den 15. marts 2022 til og med den 15. april 2022, er indgået med Skatteforvaltningen vedrørende fordringer, der opkræves via skattekontoen, kan have en varighed på indtil 24 måneder.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med den efter Skatteforvaltningens praksis bestående adgang for virksomheder til – under visse betingelser, jf. beskrivelsen heraf i pkt. 2.2.1 – at indgå betalingsordninger, hvor tilbagebetalingen af fordringer opkrævet via skattekontoen opdeles i flere rater. Som beskrevet i pkt. 2.2.1 kan disse betalingsordninger efter eksisterende praksis højst have en varighed på 12 måneder. Formålet med den foreslåede bestemmelse er at skabe et sikkert hjemmelsgrundlag for en midlertidig ændring af Skatteforvaltningens praksis for betalingsordningers maksimale varighed. Den foreslåede bestemmelse vil således alene indebære den ændring i forhold til gældende praksis, at en betalingsordning, der som følge af en anmodning, der er indgivet af virksomheden i perioden fra og med den 15. marts 2022 til og med den 15. april 2022, er indgået med Skatteforvaltningen vedrørende fordringer opkrævet via skattekontoen, kan have en varighed på indtil 24 måneder. Den foreslåede bestemmelse vil således ikke ændre på de øvrige betingelser m.v., som virksomhederne ifølge gældende praksis vil skulle opfylde for at kunne indgå en betalingsordning for skattekontogæld, herunder at virksomheden kun kan have én betalingsordning ad gangen. Det indebærer bl.a., at virksomheder, der i perioden fra og med den 15. marts 2022 til og med den 15. april 2022 ikke opfylder de almindelige betingelser for at oprette en betalingsordning for skattekontogæld, ikke vil kunne oprette en ny betalingsordning med en varighed på indtil 24 måneder. Det indebærer endvidere, at virksomheder, der i perioden fra og med den 15. marts 2022 til og med den 15. april 2022 allerede har en betalingsordning med en maksimal varighed på 12 måneder, ikke vil kunne oprette en ny betalingsordning med en varighed på indtil 24 måneder. En virksomhed, der i perioden fra og med den 15. marts 2022 til og med den

15. april 2022 ønsker at oprette en lang betalingsordning, vil dog kunne indfri en eksisterende betalingsordning, hvorefter virksomheden vil kunne oprette en ny betalingsordning med en varighed på indtil 24 måneder, i det omfang virksomheden opfylder betingelserne herfor. Det forudsætter dog, at virksomheden indfrier betalingsordningen i god tid inden den 15. april 2022, så Skatteforvaltningen kan nå at håndtere indfrielsen.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at hjælpe virksomheder, der har udfordringer med at tilbagebetale lån efter bl.a. moms- og lønsumsafgiftslåneloven. Den foreslåede bestemmelse vil imidlertid ikke være begrænset til betalingsordninger, der indgås for tilbagebetalingen af sådanne lån, da det systemmæssigt og administrativt ikke er muligt kun at indføre en længere afdragsperiode, som kun vedrører betalingsordninger med de pågældende låneordninger. Betalingsordningerne, der i perioden fra og med den 15. marts 2022 til og med den 15. april 2022 kan indgås med en varighed på indtil 24 måneder, vil således også kunne omfatte andre typer af fordringer, der opkræves via skattekontoen, end Skatteforvaltningens tilbagebetalingskrav vedrørende de nævnte lån.

Den foreslåede bestemmelse vil alene få betydning for betalingsordninger, der indgås med Skatteforvaltningen som følge af en anmodning, der er indgivet af virksomheden i perioden fra og med den 15. marts 2022 til og med den 15. april 2022. Den foreslåede bestemmelse vil således ikke få betydning for varigheden af betalingsordninger, der er oprettet før den 15. marts 2022, og disse betalingsordninger vil således fortsat maksimalt kunne have en varighed på de 12 måneder, der tillades i praksis.

Som det fremgår af den foreslåede bestemmelse, vil det alene være i perioden fra og med den 15. marts 2022 til og med den 15. april 2022, at virksomhederne vil få mulighed for at indgive anmodning om en betalingsordning med en varighed på indtil 24 måneder. Dette skal ses i sammenhæng med, at det som beskrevet i pkt. 2.1.2 samtidig foreslås at udskyde tilbagebetalingsfristen for nogle af moms-låneordningerne, så tilbagebetalingsfristen for disse låneordninger vil være den 1. april 2022. Den foreslåede begrænsede periode vil dermed give virksomheder mulighed for at indgå en samlet betalingsordning med en varighed på indtil 24 måneder for bl.a. disse låneordninger.

2.3. Nedsættelse af beløbsgrænsen for kreditsaldo på skattekontoen

2.3.1. Gældende ret

Virksomheders indbetaling af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, moms m.v. skal ske til skattekontoen, jf. opkrævningslovens § 16, nr. 1. Ind- og udbetalinger af skatter og afgifter m.v. modregnes automatisk efter et saldoprincip, jf. § 16 a, stk. 1, 1. pkt.

Hvis den samlede sum af registrerede forfaldne krav på virksomhedens konto overstiger den samlede sum af registrerede og forfaldne tilgodehavender til virksomheden, udgør forskellen (debetsaldoen) det samlede beløb, som

virksomheden skylder Skatteforvaltningen, jf. opkrævningslovens § 16 a, stk. 2, 1. pkt. Hvis den samlede sum af registrerede og forfaldne krav på indbetalinger fra virksomheden derimod er mindre end de registrerede og forfaldne krav på udbetalinger til virksomheden, udgør forskellen (kreditsaldoen) virksomhedens samlede tilgodehavende fra Skatteforvaltningen, jf. 2. pkt.

Krav på ind- og udbetalinger registreres efter opkrævningslovens § 16 a, stk. 3, på skattekontoen fra det tidspunkt, hvor der er sket angivelse heraf, eller hvor kravene med sikkerhed kan opgøres.

Krav på indbetalinger fra virksomheder påvirker (debiteres) saldoopgørelsen efter stk. 2 fra den seneste rettidige betalingsdag for beløbet, jf. opkrævningslovens § 16 a, stk. 4. Indbetalinger fra virksomheder til opfyldelse af krav efter opkrævningslovens § 16 a, stk. 4, påvirker (krediteres) saldoopgørelsen efter stk. 2 fra indbetalingsdagen uanset betalingsmetoden, jf. stk. 5.

Tilgodehavender til virksomheder omfattet af opkrævningslovens kapitel 5 om skattekontoen påvirker (krediteres) saldoopgørelsen efter opkrævningslovens § 16 a, stk. 2, fra det tidspunkt, hvor beløbet kan opgøres efter § 12 om udbetaling af blandt andet negativ moms, jf. § 16 a, stk. 6. Udbetalinger til virksomheder til opfyldelse af krav efter stk. 6 påvirker (debiteres) saldoopgørelsen efter stk. 2 på det tidspunkt, hvor der sker udbetaling til virksomheden, jf. stk. 7.

For indbetalinger til skattekontoen gælder et FIFO-princip, jf. opkrævningslovens § 16 a, stk. 8, der bestemmer, at hvor virksomheders indbetaling helt eller delvist anvendes til betaling af en debetsaldo, der er sammensat af flere krav, går betalingen først til dækning af det ældst forfaldne krav. Der kan således ikke ske en øremærket indbetaling til skattekontoen.

I opkrævningslovens § 16 c, stk. 1, er det bestemt, at en debetsaldo forrentes med den rente, der er fastsat i § 7, stk. 1, jf. stk. 2. Renten beregnes dagligt og tilskrives månedligt. Renten er ikke fradragsberettiget. En debetsaldo på 200 kr. eller derunder forrentes ikke efter registreringen af virksomhedens ophør. For toldskyld gælder ifølge § 16 c, stk. 2, at en sådan uanset stk. 1 forrentes med renten fastsat i EU-toldkodeksens artikel 114. En kreditsaldo forrentes ikke, jf. opkrævningslovens § 16 c, stk. 3.

Hvis en debetsaldo for en virksomhed overstiger 5.000 kr., skal hele beløbet indbetales straks, og Skatteforvaltningen udsender et rykkerbrev herom til virksomheden, jf. opkrævningslovens § 16 c, stk. 4, 1. pkt. Skatteforvaltningen udsender ikke rykkerbreve om en debetsaldo på 5.000 kr. eller derunder, jf. 2. pkt. Rykkerbrev udsendes dog ifølge 3. pkt. til ophørte virksomheder, også hvor debetsaldoen er større end 200 kr. og mindre end 5.000 kr. Betales beløbet ikke inden den frist, der er fastsat i rykkerbrevet, kan beløbet overgives til inddrivelse, jf. 4. pkt. Et beløb, der overgives til inddrivelse, vil fremgå af skattekontoen, jf. 5. pkt. Der pålægges gebyr efter § 6 ved udsendelse af rykkerbrev, jf. § 16 c, stk. 4, 6. pkt.

En kreditsaldo udbetales til virksomhedens NemKonto, medmindre virksomheden har ønsket en beløbsgrænse for udbetaling af en kreditsaldo, jf. opkrævningslovens § 16 c, stk. 5, 1. pkt. En beløbsgrænse for udbetaling af en kreditsaldo kan ifølge 2. pkt. højst udgøre 200.000 kr. Udbetaling af en kreditsaldo kan ikke ske, før der kan udbetales mindst 200 kr., jf. 3. pkt. Virksomheder kan uanset 3. pkt. anmode om at få ethvert beløb uanset størrelse udbetalt, jf. 4. pkt. Udbetaling af en kreditsaldo kan ifølge 5. pkt. ikke ske, hvis virksomheden mangler at indsende angivelser for afsluttede perioder eller at give Skatteforvaltningen oplysninger efter skattekontrollovens § 2, jf. opkrævningslovens § 12, stk. 4. En kreditsaldo på 200 kr. eller derunder tilhørende en ophørt virksomhed bortfalder 3 år efter registreringen af virksomhedens ophør, jf. § 16 c, stk. 5, 6. pkt. Fristen efter 6. pkt. kan ikke afbrydes eller suspenderes, jf. 7. pkt.

I opkrævningslovens § 16 c, stk. 6, 1. pkt., er det bestemt, at udbetaling af en kreditsaldo afventer forfaldne skatte- og afgifts krav, hvis kravet har sidste rettidige betalingsfrist inden for 5 hverdage fra kreditsaldoens opståen. Opstår kreditsaldoen, som følge af at virksomhedens tilsvarende for en afregningsperiode er negativt, udbetales kreditsaldoen ifølge 2. pkt. dog senest i henhold til fristen i § 12, stk. 2, hvorefter udbetaling af et negativt tilsvarende sker senest 3 uger efter modtagelsen af angivelsen henholdsvis indberetningen for den pågældende periode.

I angivelses- og betalingsfristudskydelseslovens § 9 er det bestemt, at beløbsgrænsen i opkrævningslovens § 16 c, stk. 5, 2. pkt., udgør 10 mio. kr. i perioden fra og med den 25. marts 2020 til og med den 6. maj 2020 og udgør 100 mia. kr. i perioden fra og med den 7. maj 2020 til og med den 1. maj 2023.

2.3.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Formålet med bestemmelsen i angivelses- og betalingsfristudskydelseslovens § 9, hvorefter beløbsgrænsen i opkrævningslovens § 16 c, stk. 5, 2. pkt., midlertidigt fastsættes til et højere beløb, er bl.a. at afbøde de eventuelle negative konsekvenser, som udskydelserne af en række betalingsfrister for A-skat, arbejdsmarkedsbidrag, moms og lønsumsafgift måtte påføre visse virksomheder uden behov for den yderligere likviditet. Herudover giver bestemmelsen virksomhederne mulighed for at reducere negative bankrenter ved at tilbagebetale lånebeløbet via skattekontoen tidligere end 5 hverdage før den sidste rettidige betalingsdag.

De sidste udskudte betalingsfrister efter angivelses- og betalingsfristudskydelsesloven indtræder i januar 2022. Samtidig foreligger der nu et mere præcist overblik over virksomhedernes anvendelse af de rentefrie lån. På baggrund heraf finder regeringen og aftalepartierne bag »Aftale om udfasning af likviditetstiltag på skatteområdet«, at beløbsgrænsen for kreditsaldoen på skattekontoen kan nedsættes til et beløb, der ikke i praksis svarer til en ophævelse af beløbsgrænsen, men som stadig vil give alle virksomheder mulighed for at tilbagebetale lån efter A-skatelåneloven og moms- og lønsumsafgiftslåneloven tidligere

end 5 hverdage før den sidste rettidige betalingsdag uden at blive begrænset af beløbsgrænsen på kreditsaldoen for skattekontoen. Samtidig vil en nedsættelse af beløbsgrænsen, som i højere grad svarer til det faktiske behov, begrænse mulighederne for utilsigtet anvendelse af skattekontoen.

Det foreslås således, at angivelses- og betalingsfristedskydelseslovens § 9 ændres, så beløbsgrænsen i opkrævningslovens § 16 c, stk. 5, 2. pkt., fra og med den 1. februar 2022 nedsættes fra 100 mio. kr. til 350 mio. kr.

Med den foreslåede nedsættelse af beløbsgrænsen til 350 mio. kr. vurderes alle virksomheder fortsat at ville have mulighed for at tilbagebetale lån efter A-skattelåneloven og moms- og lønsumsafgiftslåneloven tidligere end 5 hverdage før den sidste rettidige betalingsdag med henblik på at undgå negative bankrenter. Dette skal ses i sammenhæng med, at den virksomhed, der samlet set har anvendt ordningerne med de rentefrie lån til at låne det største beløb, i alt har lån for ca. 300 mio. kr., og at de sidste udskudte betalingsfrister vedrørende A-skat og moms m.v. indtræder i januar 2022. Der vurderes derfor ikke fra og med den 1. februar 2022 at være behov for, at beløbsgrænsen for kreditsaldoen på skattekontoen fastsættes til et højere beløb end 350 mio. kr.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget skønnes samlet at medføre et umiddelbart mindreprovenu på 210 mio. kr. og et mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 120 mio. kr. i 2021 og 2022 under ét. Der skønnes ingen økonomiske konsekvenser for regionerne og kommunerne. De økonomiske konsekvenser for det offentlige ved de enkelte dele af lovforslaget er beskrevet nedenfor.

Merprovenuet på 195 mio. kr. i 2021 som følge af lovforslaget overføres til 35.11.06. Reserve til håndtering af udfordringer i lyset af COVID-19 m.v. uden for udgiftslofterne på tillægsbevillingsloven for 2021, mens mindreprovenuet i 2022 håndteres på finansloven for 2022.

Lovforslaget vurderes at medføre administrative udgifter på 0,2 mio. kr. i 2021, 2,2 mio. kr. i 2022, 1,7 mio. kr. i 2023, 0,5 mio. kr. i 2024 og 0,1 mio. kr. årligt i 2025 og 2026. Udgifterne kan henføres til sagsbehandling, vejledning, kommunikation og systemtilpasninger.

3.1. Udskydelse af tilbagebetalingsfrister for låneordninger for moms

For det moms lån, der udløber den 1. november 2021, er der givet lån for ca. 7,4 mia. kr., og for det moms lån, der udløber den 1. februar 2022, er der givet lån for 13,4 mia. kr.

En udskydelse af betalingsfristen for disse to moms lån til den 1. april 2022 skønnes at medføre et umiddelbart mindreprovenu på 210 mio. kr. og et mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 120 mio. kr. i 2021 og 2022 under ét, *jf. tabel 3.1*. For det moms lån, der i dag løber til den 1. november 2021, vil de forventede tab på debitorer blive rykket fra 2021 til 2022. Det medfører, at der isoleret set i 2021 bliver tale om et merprovenu. Det samlede mindreprovenu i 2021 og 2022 afspejler forøgelsen af statens finansieringsomkostning og den yderligere kreditrisiko, som staten påtager sig i medfør af forlængelsen. Der er forudsat en effektiv rente på 4 pct., som afspejler et skøn for statens rentetab og den yderligere kreditrisiko.

Forslaget medfører en skatteudgift svarende til den umiddelbare virkning af forslaget.

Tabel 3.1. Provenumæssige konsekvenser ved en udskydelse af tilbagebetalingsfristen for låneordninger vedr. moms

Mio. kr. (2021-niveau)	2021	2022	2023	2024	Varigt	Finansår 2022
Umiddelbar virkning	345	-555	0	0	0	0
Virkning efter tilbageløb	230	-370	0	0	0	-
Virkning efter tilbageløb og adfærd	195	-310	0	0	0	-

Anm. : Provenuvirkning afrundet til nærmeste 5 mio. kr. Afrunding kan betyde, at summen af afrundede provenuvirkninger i enkelte år ikke præcist svarer til den samlede provenuvirkning.

3.2. Midlertidig forlængelse af maksimal varighed for betalingsordninger vedrørende skattekontogæld

Forslaget om midlertidigt at forlænge den maksimale varighed for betalingsordninger vedrørende skattekontogæld skønnes ikke at indebære væsentlige provenumæssige konsekvenser. En forlængelse af den maksimale periode for betalingsordninger på skattekontoen fra 12 til 24 måneder kan medføre en øget kreditrisiko og dermed højere forventede tab på skattekontoen. På den anden side vil gælden blive forrentet i betalingsordningens forlængede periode, hvilket medfører forhøjede renteindtægter. Samlet set vurderes for-

slaget derfor ikke at medføre væsentlige provenumæssige konsekvenser.

3.3. Nedsættelse af beløbsgrænsen for kreditsaldo på skattekontoen

Forslaget om at nedsætte beløbsgrænsen for kreditsaldoen på skattekontoen skønnes ikke at indebære væsentlige provenumæssige konsekvenser.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Den foreslåede udskydelse af tilbagebetalingsfristerne for

momslåneordninger og midlertidige forlængelse af den maksimale varighed for betalingsordninger vedrørende skattekontogæld vil primært bidrage til at afhjælpe det likviditetspres, som visse virksomheder i øjeblikket lider under.

De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet ved de enkelte dele af lovforslaget er beskrevet nedenfor.

4.1. Udskydelse af tilbagebetalingsfrister for låneordninger for moms

Det skønnes, at den foreslåede udskydelse af tilbagebetalingsfristen for momslåneordningerne vil styrke likviditeten i de berørte virksomheder i henholdsvis fem og to måneder med i alt knap 21 mia. kr.

4.2. Midlertidig forlængelse af maksimal varighed for betalingsordninger vedrørende skattekontogæld

Forslaget om midlertidigt at forlænge den maksimale varighed af betalingsordninger vedrørende skattekontogæld fra 12 til 24 måneder vil give virksomhederne mulighed for at oprette en samlet og lang betalingsordning for bl.a. de momslån, som får udskudt tilbagebetalingsfristen til den 1. april 2022, og det A-skattelån, som i forvejen skal tilbagebetales den 1. april 2022. På den måde får virksomheder, der har svært ved at betale et skatte- eller afgiftskrav, under visse betingelser mulighed for at udjævne betalingerne over op til 24 måneder ved at oprette en betalingsordning på skattekontoen mod en rente på aktuelt 0,7 pct. pr. måned.

4.3. Nedsættelse af beløbsgrænsen for kreditsaldo på skattekontoen

Forslaget om at nedsætte beløbsgrænsen for kreditsaldoen på skattekontoen vil ikke ændre på, at virksomhederne fortsat har mulighed for at tilbagebetale lån fra de låneordninger for moms og A-skat m.v. til skattekontoen tidligere end efter gældende regler. Virksomhederne vil således fortsat have mulighed for at undgå udfordringer med negative renter, hvis alternativet er, at beløbene i stedet skal stå på en konto hos et pengeinstitut indtil betalingsfristen.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljø- og naturmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Forslaget om at udskyde tilbagebetalingsfristen for lån efter moms- og lønsumsafgiftslånelovens § 1, 1. og 2. pkt., og § 2 vurderes at indebære statsstøtte, da de pågældende låneordninger kun omfatter små og mellemstore virksomheder. Udskydelsen af tilbagebetalingsfristen for disse låneordninger kan derfor først sættes i kraft, når Europa-Kommissionen har godkendt de justeringer af ordningen, som er beskrevet i pkt. 2.1.2. Ordningerne er tidligere statsstøttegodkendt af Europa-Kommissionen.

Forslaget indeholder derudover ingen EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra og med den 16. september 2021 til og med den 23. september 2021 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatsamfundet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, Business Danmark, CEPOS, Cevea, Danmarks Restauranter og Caf er, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk Metal, Dansk Rejsebureau Forening, Danske Advokater, Danske Soloselvst ndige, DI, Digitaliseringsstyrelsen, Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering, Finans Danmark, Foreningen Danske Revisorer, FSR – danske revisorer, HORESTA, Justitia, Kraka, Landsskatteretten, SEGES, SMVdanmark og SRF Skattefaglig Forening.

Baggrunden for den korte høringsperiode er lovforslagets hastende karakter, da det er nødvendigt, at lovforslaget behandles hurtigst muligt og vedtages senest den 22. oktober 2021, hvis Skatteforvaltningen skal kunne nå at foretage de nødvendige systemtilretninger m.v. til at understøtte den med lovforslagets § 1 foreslåede udskydelse af tilbagebetalingsfrist for momslån, der forfalder til betaling den 1. november 2021, til den 1. april 2022.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for staten	Forslaget om at nedsætte beløbsgrænsen for kreditsaldoen på skattekontoen skønnes ikke at indebære væsentlige provenumæssige konsekvenser.	Lovforslaget skønnes at medføre et umiddelbart mindreprovenu på 210 mio. kr. og et mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 120 mio. kr. i 2021 og 2022 under ét.

Implementeringskonsekvenser for staten	Ingen	Lovforslaget vurderes at medføre administrative udgifter på 4,8 mio. kr. i 2021-2026 under ét.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget vil stille knap 21 mia. kr. til rådighed for virksomhederne i henholdsvis 2 og 5 måneder.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen nævneværdige
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klima- og miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget om at udskyde tilbagebetalingsfristen for lån efter moms- og lønsumsafgiftslånelovens § 1, 1. og 2. pkt., og § 2 vurderes at indebære statsstøtte, da de pågældende låneordninger kun omfatter små og mellemstore virksomheder. Forslaget indeholder derudover ingen EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 og 2

Lov om rentefrie lån svarende til angivet moms og lønsumsafgift og fremrykket udbetaling af skattecreditter m.v. i forbindelse med covid-19 (herefter moms- og lønsumsafgiftslåneloven) indeholder regler om rentefrie lån baseret på bl.a. angivet moms.

Efter moms- og lønsumsafgiftslånelovens § 1, 1. pkt., kan virksomheder, der efter momslovens § 57, stk. 3, anvender kvartalet som afgiftsperiode, efter anmodning til Skatteforvaltningen som et rentefrit lån få udbetalt et beløb svarende til virksomhedens angivne momstilsvare for fjerde kvartal 2019.

Efter moms- og lønsumsafgiftslånelovens § 1, 2. pkt., kan virksomheder, der efter momslovens § 57, stk. 3, anvender kvartalet som afgiftsperiode, efter anmodning til Skatteforvaltningen som et rentefrit lån få udbetalt et beløb svarende til virksomhedens angivne momstilsvare for tredje og fjerde kvartal 2020.

Efter moms- og lønsumsafgiftslånelovens § 2, 1. pkt., kan virksomheder, der efter momslovens § 57, stk. 4, anvender kalenderhalvåret som afgiftsperiode, efter anmodning til Skatteforvaltningen som et rentefrit lån få udbetalt et beløb svarende til virksomhedens angivne momstilsvare for andet halvår 2019.

Efter moms- og lønsumsafgiftslånelovens § 2, 2. pkt., kan virksomheder, der efter momslovens § 57, stk. 4, anvender

der kalenderhalvåret som afgiftsperiode, efter anmodning til Skatteforvaltningen som et rentefrit lån få udbetalt et beløb svarende til virksomhedens angivne momstilsvare for første og andet halvår 2020.

I henhold til moms- og lønsumsafgiftslånelovens § 6, stk. 1, skal udbetalte lån efter § 1, 1. pkt., og § 2, 1. pkt., tilbagebetales senest den 1. november 2021 via indbetaling til skattekontoen. Det følger af moms- og lønsumsafgiftslånelovens § 6, stk. 2, 1. pkt., at udbetalte lån efter § 1, 2. pkt., og § 2, 2. pkt., skal tilbagebetales senest den 1. februar 2022 via indbetaling til skattekontoen. Er lånet bevilget til et iværksætterselskab, som ikke efterfølgende er kommet under likvidation, konkurs eller tvangsopløsning, er fristen for tilbagebetaling dog den 1. november 2021, medmindre det senest den 29. oktober 2021 af Det Centrale Virksomhedsregister fremgår, at iværksætterselskabet er omregistreret til et anpartsselskab, jf. moms- og lønsumsafgiftslånelovens § 6, stk. 2, 2. pkt.

Det foreslås, at § 6, stk. 2, 1. pkt., ændres, så udbetalte lån efter § 1, 1. og 2. pkt., og § 2 skal tilbagebetales senest den 1. april 2022. Som konsekvens heraf foreslås det, at henvisningen i § 6, stk. 1, til § 1, 1. pkt., og § 2, 1. pkt., udgår.

Herved vil tilbagebetalingsfristen for moms-lån for henholdsvis andet halvår 2019 og fjerde kvartal 2019 blive udskudt fra den 1. november 2021 til den 1. april 2022, og tilbagebetalingsfristen for moms-lån for henholdsvis første og andet halvår 2020 og tredje og fjerde kvartal 2020 vil blive udskudt fra den 1. februar 2022 til den 1. april 2022.

Dermed vil tilbagebetalingsfristen for de moms-lån, der skal tilbagebetales den 1. november 2021 og 1. februar

2022, blive rykket til den 1. april 2022. Løbetiden for de rentefrie momslån forlænges således med yderligere henholdsvis 5 og 2 måneder.

Udskydelsen af tilbagebetalingsfristen vil dog ikke omfatte iværksætterselskaber, medmindre det senest den 29. oktober 2021 af Det Centrale Virksomhedsregister fremgår, at iværksætterselskabet er omregistreret til et anpartsselskab.

Til § 2

Til nr. 1

Overskriften til kapitel 3 i angivelses- og betalingsfristudskydelsesloven er »Beløbsgrænse for skattekontoen«. Dette hænger sammen med, at den eneste bestemmelse i kapitlet er § 9 om midlertidig forlængelse af beløbsgrænsen i opkrævningslovens § 16 c, stk. 5, 2. pkt.

Det foreslås, at der i *overskriften* til kapitel 3 efter »Beløbsgrænse« indsættes »og betalingsordninger«.

Forslaget er en konsekvens af, at det med lovforslagets § 2, nr. 4, foreslås at indsætte en ny bestemmelse i angivelses- og betalingsfristudskydelseslovens kapitel 3 som § 9 a. Den foreslåede § 9 a omhandler en midlertidig forlængelse af den maksimale varighed for virksomheders betalingsordninger vedrørende skattekontogæld. Det er som følge heraf nødvendigt at ændre overskriften til kapitel 3.

Til nr. 2

Det følger af angivelses- og betalingsfristudskydelseslovens § 9, 1. pkt., at beløbsgrænsen i opkrævningslovens § 16 c, stk. 5, 2. pkt., udgør 10 mio. kr. i perioden fra og med den 25. marts 2020 til og med den 6. maj 2020.

Det følger af angivelses- og betalingsfristudskydelseslovens § 9, 2. pkt., at beløbsgrænsen i opkrævningslovens § 16 c, stk. 5, 2. pkt., i perioden fra og med den 7. maj 2020 til og med den 1. maj 2023 udgør 100 mia. kr.

En kreditsaldo udbetales til virksomhedens NemKonto, medmindre virksomheden har ønsket en beløbsgrænse for udbetaling af en kreditsaldo, jf. opkrævningslovens § 16 c, stk. 5, 1. pkt. En beløbsgrænse for udbetaling af en kreditsaldo kan ifølge 2. pkt. højst udgøre 200.000 kr. Udbetaling af en kreditsaldo kan ikke ske, før der kan udbetales mindst 200 kr., jf. 3. pkt. Virksomheder kan uanset 3. pkt. anmode om at få ethvert beløb uanset størrelse udbetalt, jf. 4. pkt. Udbetaling af en kreditsaldo kan ifølge 5. pkt. ikke ske, hvis virksomheden mangler at indsende angivelser for afsluttede perioder eller at give Skatteforvaltningen oplysninger efter skattekontrollovens § 2, jf. opkrævningslovens § 12, stk. 4. En kreditsaldo på 200 kr. eller derunder tilhørende en ophørt virksomhed bortfalder 3 år efter registreringen af virksomhedens ophør, jf. § 16 c, stk. 5, 6. pkt. Fristen efter 6. pkt. kan ikke afbrydes eller suspenderes, jf. 7. pkt.

I opkrævningslovens § 16 c, stk. 6, 1. pkt., er det bestemt, at udbetaling af en kreditsaldo afventer forfaldne skatte- og afgiftskrav, hvis kravet har sidste rettidige betalingsfrist inden for 5 hverdage fra kreditsaldoens opståen. Opstår kreditsaldoen, som følge af at virksomhedens tilsvar for en

afregningsperiode er negativt, udbetales kreditsaldoen ifølge 2. pkt. dog senest i henhold til fristen i § 12, stk. 2, hvorefter udbetaling af et negativt tilsvar sker senest 3 uger efter modtagelsen af angivelsen henholdsvis indberetningen for den pågældende periode.

Det foreslås, at der i angivelses- og betalingsfristudskydelseslovens § 9, 2. pkt., foretages den ændring, at »1. maj 2023« ændres til »31. januar 2022«.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med, at det med lovforslagets § 2, nr. 3, foreslås, at der i angivelses- og betalingsfristudskydelseslovens § 9 indsættes en ny bestemmelse som 3. pkt., der vil medføre, at beløbsgrænsen i opkrævningslovens § 16 c, stk. 5, 2. pkt., i perioden fra og med den 1. februar 2022 til og med den 1. maj 2023 vil være 350 mio. kr.

Til nr. 3

Det følger af angivelses- og betalingsfristudskydelseslovens § 9, 1. pkt., at beløbsgrænsen i opkrævningslovens § 16 c, stk. 5, 2. pkt., udgør 10 mio. kr. i perioden fra og med den 25. marts 2020 til og med den 6. maj 2020.

Det følger af angivelses- og betalingsfristudskydelseslovens § 9, 2. pkt., at beløbsgrænsen i opkrævningslovens § 16 c, stk. 5, 2. pkt., i perioden fra og med den 7. maj 2020 til og med den 1. maj 2023 udgør 100 mia. kr.

En kreditsaldo udbetales til virksomhedens NemKonto, medmindre virksomheden har ønsket en beløbsgrænse for udbetaling af en kreditsaldo, jf. opkrævningslovens § 16 c, stk. 5, 1. pkt. En beløbsgrænse for udbetaling af en kreditsaldo kan ifølge 2. pkt. højst udgøre 200.000 kr. Udbetaling af en kreditsaldo kan ikke ske, før der kan udbetales mindst 200 kr., jf. 3. pkt. Virksomheder kan uanset 3. pkt. anmode om at få ethvert beløb uanset størrelse udbetalt, jf. 4. pkt. Udbetaling af en kreditsaldo kan ifølge 5. pkt. ikke ske, hvis virksomheden mangler at indsende angivelser for afsluttede perioder eller at give Skatteforvaltningen oplysninger efter skattekontrollovens § 2, jf. opkrævningslovens § 12, stk. 4. En kreditsaldo på 200 kr. eller derunder tilhørende en ophørt virksomhed bortfalder 3 år efter registreringen af virksomhedens ophør, jf. § 16 c, stk. 5, 6. pkt. Fristen efter 6. pkt. kan ikke afbrydes eller suspenderes, jf. 7. pkt.

I opkrævningslovens § 16 c, stk. 6, 1. pkt., er det bestemt, at udbetaling af en kreditsaldo afventer forfaldne skatte- og afgiftskrav, hvis kravet har sidste rettidige betalingsfrist inden for 5 hverdage fra kreditsaldoens opståen. Opstår kreditsaldoen, som følge af at virksomhedens tilsvar for en afregningsperiode er negativt, udbetales kreditsaldoen ifølge 2. pkt. dog senest i henhold til fristen i § 12, stk. 2, hvorefter udbetaling af et negativt tilsvar sker senest 3 uger efter modtagelsen af angivelsen henholdsvis indberetningen for den pågældende periode.

Det foreslås, at det i angivelses- og betalingsfristudskydelseslovens § 9 indsættes som 3. pkt., at beløbsgrænsen i opkrævningslovens § 16 c, stk. 5, 2. pkt., i perioden fra og med den 1. februar 2022 til og med den 1. maj 2023 vil udgøre 350 mio. kr.

Den foreslåede bestemmelse vil – sammen med ændringen foreslået i lovforslagets § 2, nr. 2 – indebære, at beløbsgrænsen i opkrævningslovens § 16 c, stk. 5, 2. pkt., i perioden fra og med den 1. februar 2022 til og med den 1. maj 2023 nedsættes fra 100 mio. kr. til 350 mio. kr. Med den foreslåede nedsættelse af beløbsgrænsen til 350 mio. kr. vurderes alle virksomheder fortsat at ville have mulighed for at tilbagebetale lån efter A-skattelåneloven og moms- og lønsumsafgiftslåneloven tidligere end 5 hverdage før den sidste rettidige betalingsdag med henblik på at undgå negative bankrenter. Dette skal ses i sammenhæng med, at den virksomhed, der samlet set har anvendt ordningerne med de rentefrie lån til at låne det største beløb, i alt har lån for ca. 300 mio. kr., og at de sidste udskudte betalingsfrister vedrørende A-skat og moms m.v. indtræder i januar 2022. Der vurderes derfor ikke fra og med den 1. februar 2022 at være behov for, at beløbsgrænsen for kreditsaldoen på skattekontoen fastsættes til et højere beløb end 350 mio. kr.

Til nr. 4

Skatteforvaltningen opkræver virksomheders betaling af bl.a. A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og moms via skattekontoen, jf. opkrævningslovens kapitel 5. Det følger af opkrævningslovens § 16 a, stk. 1, at ind- og udbetalinger af skatter og afgifter m.v. omfattes af § 16 automatisk modregnes efter et saldoprincip. Overstiger den samlede sum af registrerede forfaldne krav på virksomhedens skattekonto den samlede sum af registrerede og forfaldne tilgodehavender til virksomheden, udgør forskellen (debetsaldoen) det samlede beløb, som virksomheden skylder Skatteforvaltningen, jf. § 16 a, stk. 2, 1. pkt. Er den samlede sum af registrerede og forfaldne krav på indbetalinger fra virksomheden derimod mindre end de registrerede og forfaldne krav på udbetalinger til virksomheden, udgør forskellen (kreditsaldoen) virksomhedens samlede tilgodehavende fra Skatteforvaltningen. Efter § 16 c, stk. 1, 1. pkt., forrentes en debetsaldo med den rente, der er fastsat i § 7, stk. 1, jf. stk. 2 (aktuelt en månedlig rente på 0,7 pct.). Renten beregnes dagligt og tilskrives månedligt, jf. § 16 c, stk. 1, 2. pkt. Der beregnes således renters rente på skattekontoen, og renten vil være beregnet af den til enhver tid værende debetsaldo og ikke af de enkelte krav på kontoen, jf. dog stk. 2.

På grund af den store volumen af fordringer, der opkræves via skattekontoen, er der udviklet en selvbetjeningsløsning på Skatteforvaltningens hjemmeside, hvorved virksomheder kan oprette en betalingsordning for visse eller alle fordringer, som virksomheden har under opkrævning på skattekontoen, med henblik på at opdele betalingen heraf i flere rater. Betalingsordningerne indgås automatisk, hvis en virksomhed, der opfylder visse objektive betingelser, jf. nedenfor, anmoder om at oprette en sådan betalingsordning via selvbetjeningsløsningen. Virksomheden kan selv bestemme, om betalingsfrekvensen skal være hver 14. dag eller månedligt. Ratebeløbet skal dog mindst være på 400 kr.

Oprettelsen af ovennævnte betalingsordninger er underlagt en række betingelser m.v., der er fastsat af Skatteforvaltningen. Disse betingelser m.v. er således ikke fastsat

i lovgivningen, men fremgår af Skatteforvaltningens hjemmeside og er ens for alle virksomheder. Bl.a. må virksomheder ikke have fordringer, der er opkrævet via skattekontoen, under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden. Herudover må virksomheden ikke inden for den seneste måned have misligholdt en anden betalingsordning på skattekontoen. Ligeledes skal beløb, som ikke er omfattet af betalingsordningen, løbende betales rettidigt, idet betalingsordningen ellers bortfalder. Endvidere er det en betingelse, at den samlede værdi af fordringerne omfattet af betalingsordningen er på mindst 800 kr., og betalingsordningen må ikke omfatte toldfordringer. Endelig skal virksomheder, der har fået deres tilsvarende af skatter og afgifter m.v. foreløbigt fastsat, fordi virksomhederne ikke har indsendt angivelse for en afregningsperiode, jf. opkrævningslovens § 4, stk. 1, 1. pkt., have indsendt disse angivelser, før virksomhederne kan oprette en betalingsordning.

Betalingsordninger, der oprettes for fordringer opkrævet via skattekontoen, kan højst have en varighed på 12 måneder, og betalingsordningen skal starte senest 30 dage efter oprettelsesdatoen. Fordringerne omfattet af betalingsordningen tilskrives fortsat renter efter de almindelige regler i opkrævningslovens § 16 c, stk. 1, og renterne vil blive opkrævet sammen med betalingsordningens sidste rate. Hvis virksomheden ønsker at undgå renterne, kan virksomheden kontakte Skatteforvaltningen om at betale fordringerne, der er omfattet af betalingsordningen, før tidspunktet aftalt i betalingsordningen og dermed undgå yderligere renter.

Virksomheder kan kun have én betalingsordning vedrørende fordringer, der opkræves via skattekontoen, ad gangen. Overholder virksomheden ikke vilkårene for betalingsordningen, bortfalder den. F.eks. bortfalder betalingsordningen, hvis virksomheden ikke indberetter for en afregningsperiode og derfor får sit tilsvarende foreløbigt fastsat til et skønsmæssigt beløb, jf. ovenfor om opkrævningslovens § 4, stk. 1, 1. pkt., uanset om virksomheden efterfølgende erstatter den foreløbige fastsættelse med en efterangivelse vedrørende den pågældende afregningsperiode. Når betalingsordningen bortfalder, indebærer det, at Skatteforvaltningen vil rykke for betalingen af fordringerne, og at fordringerne vil blive overdraget til restanceinddrivelsesmyndigheden, når den sædvanlige rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. § 2, stk. 3, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Det er ikke muligt for virksomheder, der har oprettet en betalingsordning for fordringer under opkrævning på skattekontoen, at ændre deres afgiftsperiode, så længe betalingsordningen er aktiv.

Hvis en virksomhed misligholder en betalingsordning, er der en karenperiode på 30 dage, før virksomheden kan oprette en ny betalingsordning.

Det foreslås, at der i angivelses- og betalingsfristudskyldelsesloven indsættes en ny bestemmelse som § 9 a, der fastsætter, at en betalingsordning, der som følge af en anmodning, der er indgivet af virksomheden i perioden fra og med den 15. marts 2022 til og med den 15. april 2022, er indgået med Skatteforvaltningen vedrørende fordringer, der

opkræves via skattekontoen, kan have en varighed på indtil 24 måneder.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med den efter Skatteforvaltningens praksis bestående adgang for virksomheder til – under visse betingelser, jf. ovenfor – at indgå betalingsordninger, hvor tilbagebetalingen af fordringer opkrævet via skattekontoen opdeles i flere rater. Som beskrevet ovenfor kan disse betalingsordninger efter eksisterende praksis højst have en varighed på 12 måneder. Formålet med den foreslåede bestemmelse er at skabe et sikkert hjemmelsgrundlag for en midlertidig ændring af Skatteforvaltningens praksis for betalingsordningers maksimale varighed. Den foreslåede bestemmelse vil således alene indebære den ændring i forhold til gældende praksis, at en betalingsordning, der som følge af en anmodning, der er indgivet af virksomheden i perioden fra og med den 15. marts 2022 til og med den 15. april 2022, er indgået med Skatteforvaltningen vedrørende fordringer opkrævet via skattekontoen, kan have en varighed på indtil 24 måneder. Den foreslåede bestemmelse vil således ikke ændre på de øvrige betingelser m.v., som virksomhederne ifølge gældende praksis vil skulle opfylde for at kunne indgå en betalingsordning for skattekontogæld, herunder at virksomheden kun kan have én betalingsordning ad gangen. Det indebærer bl.a., at virksomheder, der i perioden fra og med den 15. marts 2022 til og med den 15. april 2022 ikke opfylder de almindelige betingelser for at oprette en betalingsordning for skattekontogæld, ikke vil kunne oprette en ny betalingsordning med en varighed på indtil 24 måneder. Det indebærer endvidere, at virksomheder, der i perioden fra og med den 15. marts 2022 til og med den 15. april 2022 allerede har en betalingsordning med en maksimal varighed på 12 måneder, ikke vil kunne oprette en ny betalingsordning med en varighed på indtil 24 måneder. En virksomhed, der i perioden fra og med den 15. marts 2022 til og med den 15. april 2022 ønsker at oprette en lang betalingsordning, vil dog kunne indfri en eksisterende betalingsordning, hvorefter virksomheden vil kunne oprette en ny betalingsordning med en varighed på indtil 24 måneder, i det omfang virksomheden opfylder betingelserne herfor. Det forudsætter dog, at virksomheden indfrier betalingsordningen i god tid inden den 15. april 2022, så Skatteforvaltningen kan nå at håndtere indfrielsen.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at hjælpe virksomheder, der har udfordringer med at tilbagebetale lån efter A-skattelåneloven og moms- og lønsumsafgiftslåneloven. Den foreslåede bestemmelse vil imidlertid ikke være begrænset til betalingsordninger, der indgås for tilbagebeta-

lingen af sådanne lån, da det systemmæssigt og administrativt ikke er muligt kun at indføre en længere afdragsperiode, som kun vedrører betalingsordninger med de pågældende låneordninger. Betalingsordningerne, der i den begrænsede periode kan indgås med en varighed på indtil 24 måneder, vil således også kunne omfatte andre typer af fordringer, der opkræves via skattekontoen, end Skatteforvaltningens tilbagebetalingskrav vedrørende de nævnte lån.

Den foreslåede bestemmelse vil alene få betydning for betalingsordninger, der indgås med Skatteforvaltningen som følge af en anmodning, der er indgivet af virksomheden i perioden fra og med den 15. marts 2022 til og med den 15. april 2022. Den foreslåede bestemmelse vil således ikke få betydning for varigheden af betalingsordninger, der er oprettet før den 15. marts 2022, og disse betalingsordninger vil således fortsat maksimalt kunne have en varighed på de 12 måneder, der tillades i praksis.

Som det fremgår af den foreslåede bestemmelse, vil det alene være i perioden fra og med den 15. marts 2022 til og med den 15. april 2022, at virksomhederne vil få mulighed for at indgive anmodning om en betalingsordning med en varighed på indtil 24 måneder. Dette skal ses i sammenhæng med, at det – jf. lovforslagets § 1 – samtidig foreslås at udskyde tilbagebetalingsfristen for en del af låneordningerne, så tilbagebetalingsfristen for en del af låneordningerne vil være den 1. april 2022. Den foreslåede begrænsede periode vil dermed give virksomheder mulighed for at indgå en samlet betalingsordning med en varighed på indtil 24 måneder for disse låneordninger.

Til § 3

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 22. oktober 2021, jf. dog *stk. 2*.

Det foreslås i *stk. 2*, at skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af lovens § 1.

Baggrunden for dette er, at lovforslagets § 1 om udskydelse af tilbagebetalingsfrist for lån efter moms- og lønsumsafgiftslånelovens § 6 vurderes at indebære statsstøtte, og at ordningen derfor først kan sættes i kraft, når Europa-Kommissionen har godkendt den efter statsstøttere reglerne. Datoen for en godkendelse kendes ikke på nuværende tidspunkt.

Loven gælder hverken for Færøerne eller Grønland, fordi de love, der foreslås ændret, ikke gælder for Færøerne eller Grønland og ikke indeholder en hjemmel til at sætte lovene i kraft for Færøerne eller Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 1

§ 6. Udbetalte lån efter § 1, 1. pkt., § 2, 1. pkt., og §§ 3 og 4 skal tilbagebetales senest den 1. november 2021 via indbetaling til skattekontoen.

Stk. 2. Udbetalte lån efter § 1, 2. pkt., og § 2, 2. pkt., skal tilbagebetales senest den 1. februar 2022 via indbetaling til skattekontoen. Udbetalte lån efter § 1, 3. pkt., skal tilbagebetales senest den 1. november 2022 via indbetaling til skattekontoen. Er lånet bevilget til et iværksætterselskab, som ikke efterfølgende er kommet under likvidation, konkurs eller tvangsopløsning, er fristen for tilbagebetaling dog den 1. november 2021, medmindre det senest den 29. oktober 2021 af Det Centrale Virksomhedsregister fremgår, at iværksætterselskabet er omregistreret til et anpartsselskab. Told- og skatteforvaltningen kan efter anmodning fra et selskab bestemme, at 3. pkt. ikke finder anvendelse, hvis omregistreringen til et anpartsselskab fremgår af Det Centrale Virksomhedsregister efter den 29. oktober 2021. Told- og skatteforvaltningens afgørelse på en anmodning efter 4. pkt. kan ikke påklages.

I lov nr. 572 af 5. maj 2020 om rentefrie lån svarende til angivet moms og lønsumsafgift og fremrykket udbetaling af skattekreditter m.v. i forbindelse med covid-19, som ændret ved § 2 i lov nr. 1620 af 17. november 2020, § 3 i lov nr. 248 af 23. februar 2021 og § 2 i lov nr. 779 af 4. maj 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 6, *stk. 1*, udgår »§ 1, 1. pkt., § 2, 1. pkt., og«.

2. I § 6, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »§ 1, 2. pkt., og § 2, 2. pkt., skal tilbagebetales senest den 1. februar 2022« til: »§ 1, 1. og 2. pkt., og § 2 skal tilbagebetales senest den 1. april 2022«.

§ 2

I lov nr. 211 af 17. marts 2020 om midlertidig udskydelse af angivelses- og betalingsfrister m.v. på skatteområdet i forbindelse med covid-19, som ændret bl.a. ved § 11 i lov nr. 572 af 5. maj 2020, § 1 i lov nr. 1620 af 17. november 2020, § 1 i lov nr. 248 af 23. februar 2021 og senest ved § 3 i lov nr. 779 af 4. maj 2021, foretages følgende ændringer:

Kapitel 3. *Beløbsgrænse for skattekontoen*

§ 9. Beløbsgrænsen i opkrævningslovens § 16 c, stk. 5, 2. pkt., udgør 10 mio. kr. i perioden fra og med den 25. marts 2020 til og med den 6. maj 2020. I perioden fra og med den 7. maj 2020 til og med den 1. maj 2023 udgør beløbsgrænsen 100 mia. kr.

1. I overskriften til *kapitel 3* indsættes efter »Beløbsgrænse«: »og betalingsordninger«.

2. I § 9, 2. pkt., ændres »1. maj 2023« til: »31. januar 2022«.

3. I § 9 indsættes som 3. pkt.:

»I perioden fra og med den 1. februar 2022 til og med den 1. maj 2023 udgør beløbsgrænsen 350 mio. kr.«

4. Efter § 9 indsættes i *kapitel 3*:

»§ 9 a. En betalingsordning, der som følge af en anmodning, der er indgivet af virksomheden i perioden fra og med den 15. marts 2022 til og med den 15. april 2022, er indgået med told- og skatteforvaltningen vedrørende fordringer, der opkræves via skattekontoen, kan have en varighed på indtil 24 måneder.«